

Sygn. akt V KK 298/22

POSTANOWIENIE

Dnia 30 sierpnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kapiński

w sprawie **T. R.**

skazanego za czyn z art. 197§1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

w dniu 30 sierpnia 2022 r.,

kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 18 lutego 2022 r., sygn. akt V Ka [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w S.

z dnia 29 czerwca 2021 r., sygn. akt II K [...],

postanowił:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zwolnić skazanego T. R. od zapłaty**
na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych postępowania
kasacyjnego obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w S. wyrokiem z dnia 29 czerwca 2021 roku, sygn. akt II K [...] w pkt I uniewinnił T. R. od czynu z pkt 1, w pkt II skazał T. R. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz orzekł zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej i nawiązkę w kwocie 10.000 zł.

Od powyższego wyroku apelację wniesi, prokurator, obrońca skazanego oraz pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej.

Sąd Okręgowy w G. wyrokiem z dnia 18 lutego 2022 roku sygn. akt V Ka [...] zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że podwyższył kwotę nawiązki do wysokości 40.000 zł oraz uchylił wyrok w zakresie uniewinnienia T. R., w tym zakresie sprawę przekazując do ponownego rozpoznania, w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od wyroku Sądu Okręgowego w G. wniósł obrońca skazanego, zarzucając mu rażące naruszenie prawa poprzez naruszenie art. 452 § 3 kpk przez oddalenie wniosku dowodowego z zeznań M. K. i wskazanego przez nią mechanika w sytuacji, gdy przeprowadzenie tego dowodu miało istotne znaczenie dla ustalenia czy czyn został popełniony, co miało istotny wpływ na treść wyroku Sądu Okręgowego.

Obrońca skazanego wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w G. w zaskarżonej części i przekazanie sprawy T. R. do ponownego rozpoznania.

Prokurator Rejonowy w G. w odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja wniesiona przez obrońcę skazanego T. R. jest oczywiście bezzasadna w rozumieniu art. 535§3 kpk. Na wstępie rozważań przypomnieć należy, że kasacja jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia skierowanym przeciwko prawomocnemu orzeczeniu wydanemu przez Sąd odwoławczy na skutek rozpoznania przez ten sąd zwykłego środka odwoławczego.

Wielokrotnie w orzecznictwie Sądu Najwyższego trafnie wskazywano, że celem postępowania kasacyjnego, będącego nadzwyczajnym postępowaniem odwoławczym, jest wyeliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń dotkniętych poważnymi i istotnymi wadami w postaci bezwzględnych przyczyn odwoławczych lub innych naruszeń prawa, ale o charakterze rażącym a jednocześnie takich które miały istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia. Możliwość wniesienia skutecznej kasacji jest zatem istotnie ograniczona do wskazanych wyżej sytuacji. Postępowanie kasacyjne nie jest zatem postępowaniem, które ponawiać ma zwykłą kontrolę odwoławczą. W toku tego postępowania z założenia nie dokonuje się

zatem kontroli poprawności oceny poszczególnych dowodów, nie weryfikuje się zasadności i trafności dokonanych ustaleń faktycznych oraz nie bada kwestii współmierności orzeczonej kary (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 września 2017 r., sygn. akt IV KK 276/17, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2019 r., sygn. akt II KK 210/19).

W ocenie Sądu Najwyższego wbrew twierdzeniom autora kasacji nie można uznać, że Sąd Okręgowy w G. w sposób rażący naruszył art. 452§3 kpk poprzez oddalenie wniosku dowodowego o uzupełniające przesłuchanie pokrzywdzonej M.K. na okoliczność wskazania danych mechanika, o którym wspomniała w swoich notatkach na karcie 337 akt sprawy. Z treści wymienionego przepisu wynika bowiem, że wniosku dowodowego nie można oddalić na podstawie §2 pkt 2, jeżeli okoliczność, która ma być udowodniona, w granicach rozpoznania sprawy przez Sąd odwoławczy, ma istotne znaczenie dla ustalenia, czy został popełniony czyn zabroniony, czy stanowi on przestępstwo i jakie, czy czyn zabroniony został popełniony w warunkach, o których mowa w art. 64 lub art. 65 Kodeksu karnego, lub czy zachodzą warunki do orzeczenia pobytu w zakładzie psychiatrycznym na podstawie art. 93g Kodeksu karnego.

Skarżący nie wykazał bowiem w sposób przekonujący zarówno w treści zarzutu jak również w uzasadnieniu kasacji, że przeprowadzenie wnioskowanego dowodu w postaci uzupełniającego przesłuchania M. K. na wskazaną okoliczność rzeczywiście miało znaczenie dla ustalenia czy przypisany skazanemu czyn został popełniony. Gdyby tak rzeczywiście było to nie istniała żadna przeszkoda, aby obrońca skazanego złożył przed sądem pierwszej instancji wniosek o przesłuchanie mechanika w charakterze świadka, skoro informacja o wizycie pokrzywdzonej u mechanika zawarta jest w notatkach znajdujących się w aktach sprawy, z którymi szczegółowo zapoznał się obrońca skazanego. Sąd Okręgowy wykazał w sposób logiczny i przekonujący, że oddalenie omawianego wniosku dowodowego było zasadne, gdyż przedmiotowy wniosek był nie tylko spóźniony, ale również wnioskowany dowód nie miał znaczenia, czy został popełniony czyn zabroniony przypisany skazanemu T. R..

W ocenie Sądu Najwyższego dość lakoniczne wywody skarżącego zawarte w uzasadnieniu kasacji w żaden sposób nie podważają stanowiska Sądu odwoławczego w omawianym zakresie i nie stanowią podstawy do uznania, że Sąd Okręgowy w G. dopuścił się rażącej obrazy art. 452§3 kpk, która miała istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

Ze wskazanych wyżej przyczyn kasacja na podstawie art. 435§3 kpk została oddalona jako oczywiście bezzasadna.

[as]